

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17Csp/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118395068
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6118395068.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o, so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: W. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Srnie, ul. Za kostolom XX, zastúpená zástupcom: Občianske združenie OPOS, so sídlom v Trenčianskej Teplej, ul. A. Hlinku 1084/24A, o zaplatenie 5.007,48 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej súd **p r i z n á v a** proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Dňa 14.05.2019 bola Okresnému súdu Trenčín postúpená od Okresného súdu Banská Bystrica žaloba žalobcu, ktorou sa v spojení s podaním zo dňa 28.01.2019, proti žalovanej domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 5.007,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 16.03.2016 do zaplatenia.

1.2 Túto žalobu odôvodnil tým, že dňa 7.3.2012 bola medzi veriteľom - Poštová banka, a.s. a žalovanou v právnom postavení dlžníka uzavretá Zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver (zmluva o úvere, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky ďalej spolu aj ako „Zmluva“, alebo „úverová zmluva“). Na základe Zmluvy bol žalovanej poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 7.000 eur. Žalovaná sa podľa Zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v dohodnutých splátkach. V dobe od uzatvorenia Zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, resp. v zoznam platieb, v prípade, ak tieto boli poukázané po vystavení listiny Aktuálny stav úveru. V zmysle Obchodných podmienok pre úver (ďalej aj ako „OP“), ak sa žalovaná dostala do omeškania s platením splátok, pôvodnému veriteľovi - Poštová banka, a.s. vznikol nárok požadovať od žalovanej, predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaná ani napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatila dlžnú pohľadávku. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanej pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená v súlade s ustanovením § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník. Záväzok zo zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté

peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Úhrady realizované žalovanou boli započítané na úroky do dátumu poslednej platby, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Pohľadávka voči žalovanej so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.10.2016, uzavretou medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom (poradové číslo pohľadávky v prílohe zmluvy o postúpení: 2038).

1.3 Ďalej žalobca uviedol, že pohľadávka bola voči žalovanej už súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 10.7.2014, sp. zn. IAC06140290, právoplatným dňa 31.7.2014, vykonateľným dňa 4.8.2014. Dňa 30.3.2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynútiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazeráť analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde, ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 04.06.2018, sp.zn.16Csp/249/2016, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 30.10.2017, sp.zn. 8Csp/226/2016, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.08.2017, sp.zn. 17Csp/181/2016, rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 24.08.2017, sp.zn. 1Csp/180/2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.02.2018, sp.zn. 16Csp/143/2016, rozsudok Okresného súdu Skalica zo dňa 14.12.2017 sp. zn. 7Csp/208/2016, rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.03.2018, sp.zn. 6Csp/144/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 18.05.2018, sp.zn. 7Csp/130/2017, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 21.03.2018, sp.zn. 27Csp/108/2017, rozsudok okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 04.04.2018, sp.zn. 2Csp/91/2017, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 16.04.2018, sp.zn. 8Csp/115/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 09.04.2018, sp.zn. 21Csp/131/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 27.04.2017, sp.zn. 13Csp/119/2016, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.06.2017, sp.zn. 10Csp/88/2016.

2. Na základe podanej žaloby, v spojení s podaním žalobcu zo dňa 28.01.2019, bol v upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná riadny odpor. V ňom uviedla najmä to, že vznáša námietku premlčania. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, začína plynúť premlčacia doba nie od zosplatnenia, ale v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka zročnosťou nesplnenej splátky. V tomto prípade ide však o premlčaný nárok či už od zosplatnenia, ale aj od zročnosti nesplnenej splátky za mesiac 9/2013. Návrh podaný žalobcom dňa 03.12.2018, je vzhľadom na dĺžku premlčacej doby 3 roky podaný po uplynutí premlčacej doby.

3. K podanému odporu proti platobnému rozkazu sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol najmä to, že žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému popri istine, zmluvné úroky a úroky z omeškania, a to do zosplatnenia úveru, ku ktorému prišlo dňa 12.08.2013, pričom po uvedenom dátume zosplatnenia úveru si žalobca uplatňuje voči žalovanému výlučne (zákonné) úroky z omeškania z dlžnej istiny. Pohľadávka bola voči žalovanému súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 10.07.2014, sp.zn. IAC06140290, právoplatným dňa 31.07.2014, vykonateľným dňa 04.08.2014. Dňa 30.03.2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá (ako je zrejmé zo spisu Okresný súd Trenčín, sp.zn. 61Er/1251/2015). Po právoplatnosti uznesenia o zamietnutí poverenia na vykonanie exekúcie, Okresný súd Trenčín zastavil exekučné konanie. Nakoľko sa žalobca nedomohol svojho práva na zaplatenie dlžnej pohľadávky podal žalobu voči žalovanému na Okresnom súde Banská Bystrica v režime upomínacieho konania, v ktorom bolo žalobcovi v rozsahu istiny a úroku z omeškania z istiny (s čím žalobca súhlasil vo vyjadrení doručenom Okresnému súde Banská Bystrica) vyhovené.

4. Legislatívne zmeny, ktoré sa premietli do rozhodovacej praxe súdov pri zastavení exekučného konania, v ktorom sa veriteľ domáhal výkonu rozhodcovského rozsudku na základe dohodnutej rozhodcovskej doložky, aplikáciou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, spôsobili, že veriteľ, napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, dostal sa do situácie, v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že

exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na znenie čl. 20 ods. 1 ústavy SR, podľa ktorého má každý právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje, ako aj na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal dňa 12.08.2013, žaloba na rozhodcovský súd bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe a do času podania žaloby na rozhodcovský súd trojročná premlčacia doba v celej svojej dĺžke trvania neuplynula. Podaním žaloby na rozhodcovský súd prestala premlčacia doba plynúť, a to počas vedeného rozhodcovského konania a následne v období keď veriteľ - oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie až do času, keď z dôvodu posúdenia neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom, došlo k zastaveniu exekučného konania. Účinky zastavenia exekučného konania je potrebné na účely ďalšieho vymáhania pohľadávky v zásade prirovnať k stavu zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže fakticky dochádza k prelomeniu materiálnej vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, vychádzajúc z tej skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku, ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynútiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde, ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení rozhodcovského rozsudku, ktorého iniciovanie je závislé výlučne na vôli dlžníka. Premlčacia doba v prípade žalovanej pohľadávky ešte neuplynula (spočívala od podania žaloby na rozhodcovskom súde po zastavenie exekučného konania) a po zastavení exekučného konania opätovne začala plynúť nasledujúci deň po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania, kedy si veriteľ mohol opätovne uplatniť svoje právo voči dlžníkovi na súde. Pri zaujatí týchto záverov žalobca vychádza z Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.03.2016, č. k. 11Co/92/2016-88, v ktorej veci súd zaujal právny názor, že už podaním žaloby na rozhodcovský súd bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky prestala plynúť premlčacia doba, ktorá neprestala plynúť ani právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku, ani právoplatnosťou rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku a neplynie ani v súčasnosti, a to až do právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci. Posúdenie plynutia premlčania v prejedávanej veci zosplatnenie nastalo dňa 12.08.2013, žaloba na rozhodcovskom súde bola podaná dňa 02.06.2014, vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku nastala dňa 04.08.2014, návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 30.03.2015, k zastaveniu exekučného konania došlo najskôr dňa 18.01.2016 (keď vychádzame zo skutočnosti, že uznesenie o zastavení exekúcie bolo vydané dňa 12.01.2016 to znamená, že ak došlo k doručovaniu uznesenie neskoršie to svedčí len v prospech žalobcu) žaloba na Okresnom súde Banská Bystrica bola podaná dňa 03.12.2018. Ako z predchádzajúcich bodov vyplýva, celkovo uplynulo 1007 dní z premlčacej doby, t.j. neuplynula ako celok.

5. K vyjadreniu žalobcu sa následne vyjadrila žalovaná v podaní zo dňa 31.05.2019. V ňom uviedla, že žalobca vo svojom vyjadrení poukazuje na svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Žalovaná je toho názoru, že žalobca nebol ani účastníkom rozhodcovského konania, a preto nemôže byť aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní už len z dôvodu porušenia zákonného postupu postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na námietke premlčania žalovaná trvá. Má za to, že žalobca alebo jeho právni predchodcovia či samotný veriteľ si svoje právo mohli uplatniť včas, aj čo sa týka

rozhodcovského súdu, alebo aj pri rozhodnutí Rozhodcovským rozsudkom (tento bol vydaný na veriteľa), samotným návrhom na vykonanie exekúcie. Už pri zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie muselo byť žalobcovi jasné, že pokiaľ sa odvolá bude mu jeho zamietnutie potvrdené krajským súdom. Už v tej dobe si mohol podať žalobu na riadnom súde a uplatniť si pohľadávku, ak nejaká existuje v riadnom čase, teda ešte pred uplynutím premlčacej lehoty. Žalobca si tieto lehoty počítá ako sa mu páči. Zákon jasne definuje právoplatne priznané rozhodnutie. V tomto prípade nemá žalobca žiadne takéto právoplatné rozhodnutie, z ktorého mu vyplývajú právne účinky na vykonanie exekúcie, čiže nie je možná aplikácia § 112 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktoré vrátilo vec na okresný súd, pretože považoval rozhodnutie okresného súdu za nesprávne. Je treba poukázať, že v danom prípade sa konanie o rozhodcovskom rozsudku neskončilo, nakoľko bola vo veci podaná žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku a v tom prípade premlčacia doba stále spočívala. V tomto

prípade ide o skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok bol návrhom na vykonanie exekúcie považovaný za ničotný teda od počiatku neplatný právny úkon. To znamená, že premlčacia lehota plynula zročnosťou nesplnenej splátky. Tak ako žalovaná uviedla v podanom odpore právo veriteľa by bolo premlčané i pri posúdení Zmluvy ako platného právneho úkonu. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, začína plynúť premlčacia doba nie od zosplatnenia, ale v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka zročnosťou nesplnenej splátky. V tomto prípade ide však o premlčaný nárok či už od zosplatnenia, ale aj od zročnosti nesplnenej splátky za mesiac 9/2013. Návrh podaný žalobcom dňa 03.12.2018, je vzhľadom na dĺžku premlčacej doby 3 roky (§ 101 OZ) podaný po uplynutí premlčacej doby.

6. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právnu zástupkyňu žalobcu a žalovanú. Pojednávanie sa zúčastnila zástupkyňa žalovanej, ktorá súdu na pojednávaní predložila plnú moc, na základe ktorej Občianske združenie OPOS zastupuje v konaní žalovanú. Za tohto zástupcu koná, resp. na pojednávaní konala štatutárna zástupkyňa Jana Chládeková. Žalobca sa z neúčasti na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil.

7. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a to najmä z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty na uplatnenie si práva veriteľa, resp. žalobcu. Ide o právne posúdenie, ktoré je vecou súdu, avšak žalovaná poukazuje na to, že z prehľadu úhrad úveru vyplýva, že prvou omeškanou splátkou bola splátka splatná dňa 07.11.2012 a teda, ak došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, premlčacia doba začala plynúť dňa 08.11.2012, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 03.12.2018. Je zrejmé, že bola podaná po viac ako 3 rokoch od omeškania žalovanej. Vo vzťahu k rozhodcovskému konaniu žalovaná uvádza, že trvanie tohto konania nemá vplyv na plynutie premlčacej lehoty, nakoľko rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, čo konštatoval aj Krajský súd v Trenčíne. Takisto dôvodom na zamietnutie žaloby je aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý nepreukázal skutočnosti rozhodné pre opak. Odvolal sa na písomnosti, ktoré sú súčasťou rozhodcovského konania, čo je však nedostatočné.

8. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými listinnými dôkazmi, ktoré žalobca súdu predložil, a to: č. I. 7 príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, č. I. 7 rubová strana a č. I. 8 aktuálny stav úveru k 18.08.2016, č. I. 9 obchodné podmienky, č. I. 12 rubová strana až č. I. 16 zmluva o postúpení pohľadávok, č. I. 20 rubová strana až 25 rozhodcovský rozsudok, č. I. 25 rubová strana až 40 všeobecné obchodné podmienky, č. I. 40 rubová strana zmluva o úvere - dostupná pôžička, č. I. 41 výzva na úhradu a kópia doručanky, č. I. 42 rubová strana podací hárok, z pripojeného spisu tunajšieho súdu 61Er/1251/2015 uznesenie 61Er/1251/2015 zo dňa 06.11.2015 na č. I. 29 a uznesenie na č. I. 32. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, ktorý následne právne posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákonov.

9. Dňa 07.03.2012 uzavrela Poštová banka, a.s. ako veriteľ, so žalovanou ako dlžníkom, úverovú zmluvu č. 9645104612, označenú ako „dostupná pôžička“, na základe ktorej čerpala žalovaná od veriteľa peňažné prostriedky v sume 7.000 eur, ako úver. Termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na deň 07.03.2018. Žalovaná úver riadne nesplácala, dostala sa do omeškania s platením pravidelných mesačných splátok úveru. Listom zo dňa 12.08.2013 veriteľ (Poštová banka, a.s.) vyhlásil úverovú pohľadávku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX z 07.03.2012, za predčasne splatnú k 12.08.2013. Zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. V prípade nedodržania tejto lehoty pristúpi banka k vymáhaniu dlžnej sumy súdnou cestou. Táto skutková okolnosť nebola medzi sporovými stranami sporná a vyplýva aj z listinných dôkazov (konkrétne na č. I. 41). Uvedený list bol žalovanej doručený dňa 15.08.2013. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2016 z 06.10.2016 postúpila banka predmetnú pohľadávku na žalobcu. Dňa 06.11.2015 exekučný súd, Okresný súd Trenčín, v konaní vedenom pod sp.zn. 61Er/1251/2015 vydal uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. IA-C/0614/0290 z 10.07.2014, ktorým bola postupcovi pohľadávky priznaná pohľadávka voči žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2015. Odvolanie proti nemu podané nebolo.

10.1 Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.2 Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

10.3 Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

10.4 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.5 Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10.6 Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

10.7 Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

10.8 Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10.9 Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11.1 Na zistený skutkový stav súd aplikoval vyššie citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

11.2 Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanej rozhodnutia súdu o splnení zmluvnej povinnosti žalovanej z úverovej zmluvy, a to zaplatenia dlžnej istiny úveru spolu s úrokom z omeškania, ako príslušenstvom pohľadávky.

11.3 Úvodom odôvodnenia tohto rozsudku je potrebné uviesť, že žalobca je singulárnym právnym nástupcom pôvodného veriteľa žalovanej v záväzkovom vzťahu, ktorý bol založený predmetnou úverovou zmluvou, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri jej uzatváraní postupca (veriteľ) konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou a nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o žalobe žalobcu otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

11.4 Súd rešpektujúci zásadu hospodárnosti konania, ktorá je jednou z hlavných zásad civilného sporového konania, prioritne prihladal na prípadné oslabenie nároku žalobcu vo forme premlčania

uplatneného práva, pretože obrana žalovaného spočívala aj vo vznesení námietky premlčania. Existencia premlčania práva má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať v súdnom konaní, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť. Skúmanie ďalších skutočností, od ktorých žalobca odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu, by v prípade premlčania tohto práva bolo bez právneho významu pre výsledok konania, teda rozhodnutie súdu. Aktívnu legitimáciu žalobcu v spore má súd za riadne preukázanú predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok.

11.5 Čo sa týka premlčania, súd vo všeobecnosti k tomuto inštitútu poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v jeho rozsudku sp. zn. 3Cdo 41/2012, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje: „Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Premlčaním sa rozumie márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva; znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva oprávneného účastníka, lebo premlčaním síce jeho nárok nezaniká, nemôže ho však súd priznať, ak povinný pred súdom vznesie námietku premlčania. Nárok oprávneného účastníka trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevymáhateľným. Počiatok premlčacej doby je v občianskoprávných vzťahoch všeobecne (objektívne) určený v § 101 OZ, podľa ktorého premlčacia doba začína bežať odo dňa, kedy právo mohlo byť vykonané po prvý raz. Takto vymedzený počiatok je vymedzený objektívne, nezávisle na poškodenom. Plynutie premlčacej doby začne odo dňa, kedy by si mohol všeobecne právo uplatniť každý, teda, kedy by mohol podať žalobu (actio nata), pričom nie je rozhodujúce, či daný subjekt bol v situácii, ktorá mu uplatnenie práva znemožňovala (nevedel o práve, výkon práva mu znemožňovala choroba a pod.). Ide o objektívne určený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý sa odvíja od právnych skutočností, prípadne udalostí, ktorých vznik či existencia sú nezávislé od úrovne vedomia (znalostí) oprávneného účastníka zodpovednostného vzťahu. Zásada hospodárnosti konania musí pritom viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom k tomu, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie, napr. výšky bezdôvodného obohatenia, škody a podobne (pozri napr. R 29/1983). Premlčanie ako zákonom stanovený inštitút slúži na naplnenie zásady právnej istoty, pretože svojou podstatou tiež bráni otváraniu sporných otázok po uplynutí neprimeranej doby a núti nositeľov práv, aby si svoje nároky uplatňovali v dobách stanovených zákonom.“

11.6 Žalovaná vychádzajúc zo samotného tvrdenia žalobcu, že úver sa stal predčasne splatným dňa 12.08.2013, namietala, že nárok žalobcu je celý premlčaný. Plynutie premlčacej doby rátała odo dňa 08.11.2012, kedy sa dostala prvý krát do omeškania so zaplatením splátky úveru.

11.7 Žalobca argumentoval najmä tým, že predmetnú pohľadávku si uplatnil jeho postupca na rozhodcovskom súde žalobou podanou dňa 02.06.2014, pričom vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ktorým mu bola pohľadávka priznaná, nastala dňa 04.08.2014. Následný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 30.03.2015, k zastaveniu exekučného konania došlo najskôr dňa 18.01.2016. Potom podal dňa 03.12.2018 túto žalobu na Okresnom súde Banská Bystrica. Celkovo uplynulo 1007 dní z premlčacej doby t.j. neuplynula ako celok.

11.8 Súd po posúdení zistených skutkových okolností a po právnom posúdení konštatuje, že pohľadávka žalobcu je premlčaná a námietka premlčania žalovanej je dôvodná. Podľa názoru súdu premlčacia doba márne uplynula žalobcovi dňa 12.08.2015 (streda, pracovný deň). Ako je zrejmé z obsahu spisu, žaloba bola podaná na všeobecný súd až po jej uplynutí, a to dňa 03.12.2018.

11.9 Kľúčnou okolnosťou v tomto smere je posúdenie skutočností, či prebehnuté rozhodcovské konanie a následné exekučné konanie, vedené na základe nespôsobilého exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku (tento záver právoplatne konštatoval exekučný súd v uznesení 61Er/1251/2015), malo vplyv na plynutie premlčacej doby. Pre rozhodnutie súdu nie je podstatným, či došlo k celkovej splatnosti pohľadávky a teda k začatiu plynutia premlčacej doby už dňa 08.11.2012, alebo až 12.08.2013, a to vzhľadom na prvú vetu tohto odseku a na dĺžku premlčacej doby 3 roky.

11.10 Pri právnom posúdení vyššie uvedenej rozhodujúcej okolnosti súd vychádzal z judikatúry všeobecných súdov, nakoľko tieto túto okolnosť už riešili. Súd sa stotožňuje so záverom Krajského

súdu v Košiciach v rozsudku sp.zn. 9Co/167/2019 z 29.01.2020 a Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/295/2018 z 26.02.2019 (pritom išlo o spory rovnakého žalobcu z pohľadávok postúpených na neho od rovnakého postupcu). Krajský súd v Košiciach v uvedenom rozsudku konštatoval, že: „Pokiaľ teda žalobca uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Možno preto konštatovať, že samotné rozhodcovské konanie, ale aj na neho nadväzujúce exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby žalobca mal k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie právomocným orgánom. Premlčacia doba sa preto nezastavila a plynula po celý čas ako rozhodcovského, tak aj exekučného konania.“ Takisto Krajský súd v Žiline v uvedenom rozsudku konštatoval, že: „Ak žalobca uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorý nemal právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu, a tým nie je splnená podmienka uvedená v ust. § 112 Občianskeho zákonníka, na čo nadväzuje uplatnenie práva na exekučnom súde na základe nulitného právneho aktu. Súd v exekučnom konaní konštatoval, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluve o úvere uzatvorenej dňa 28.08.2007 medzi právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou, a.s. a žalovaným má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože núti spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu a znemožňuje tak voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Pretože rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle Občianskeho zákonníka neplatná a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Predmetný rozhodcovský súd teda nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodovanie danej veci. Samotné rozhodcovské konanie aj exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby mal žalobca k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané právomocným orgánom.“

11.11 Vyššie uvedené právne názory sú aplikovateľné aj v prejednávanej príhode. Ak žalobca poukazoval na inú judikatúru (a to uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/92/2016), konajúci súd uvádza, že ide o staršie rozhodnutie, pričom práve Krajský súd v Žiline neskôr prijal iný právny záver (rozsudok sp.zn. 11Co/295/2018 z 26.02.2019). Preto súd uzatvára, že ak súd v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 61Er/1251/2015 konštatoval, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluve o úvere uzavretej dňa 07.03.2012 medzi právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou, a.s. a žalovanou má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, je v zmysle Občianskeho zákonníka neplatná a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Predmetný rozhodcovský súd teda nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodovanie danej veci.

11.12 Inštitút premlčania pohľadávky je stabilnou súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Je inštitútom zákonným a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa zo zákona premlčuje. Je zrejmé, že môže mať pre veriteľa nepriaznivé následky, avšak na tomto mieste je potrebné akcentovať všeobecnú zásadu platnú aj pre súkromné právo platné v Slovenskej republike *vigilantibus iura scripta sunt* (práva patria bdelym, resp. zákony sú písané pre bdelych), podľa ktorej si každý má strážiť a chrániť svoje práva. Žalobca, resp. aj jeho právny predchodca mal dostatočne dlhú dobu (tri roky) v priebehu ktorej, si mohol svoju pohľadávku uplatniť na príslušnom súde. Ak nekonal, resp. konal neobozretne, musí ísť táto skutočnosť na jeho ťarchu. Už dňa 06.11.2015 totiž exekučný súd zamietol vydať poverenie na vykonanie exekúcie na základe predmetného rozhodcovského rozsudku a dňa 13.11.2015 bolo toto rozhodnutie doručené žalobcovi (ako adresátovi za pôvodného veriteľa v exekučnom konaní). Ešte aj po tomto okamihu, si mohol veriteľ za pomerne dlhšiu dobu uplatniť svoje právo na všeobecnom súde pred uplynutím premlčacej doby.

11.13 Záverom súd v tejto súvislosti uvádza, že na právne posúdenie premlčania (najmä čo sa týka dĺžky premlčacej doby) je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. V danom prípade je hlavným záväzkovým vzťahom medzi sporovými stranami obchodný záväzkový vzťah. V prípade zmluvy o úvere ide o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3, resp. ods.6 s účinnosťou od 01.02.2013 Obchodného zákonníka). Ide o označenie právnej teórie a súdnej praxe pre záväzkový vzťah, ktorý sa vždy riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu. Teda tu nie rozhodujúci subjekt, ale objekt tohto záväzkového vzťahu. Avšak korigujúcim ustanovením v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č.

102/2014 Z.z.) precizoval ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj znenie, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu súčasná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď ide o absolútny obchodný záväzkový vzťah. Súd, aplikujúc v rozhodovaní vyššie uvedené právne predpisy, preto musel rozhodnúť o žalobe žalobcu aj za použitia ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú v porovnaní s právnou úpravou podľa Obchodného zákonníka, na prospech žalovanej (spotrebiteľa). Je však potrebné dodať, že právo žalobcu by bolo premlčané aj pri dĺžke premlčacej doby 4 roky.

12.1 Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12.2 Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12.3 O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaná bola v konaní plne úspešná. O výške trov žalovanej rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.